

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد
بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

گزارشها	Reports
---------	---------

گزارشگران پورتال – افغانستان
۰۸ دسمبر ۲۰۱۴

در افغانستان چه می گذرد؟

۲۵۷

افزایش ده درصد ویروس اچ آی وی در افغانستان

به گفته وزارت نام نهاد (صحت) موارد ثبت ویروس HIV در بین افغان ها پس از هجوم وحشیانه اشغالگران غربی به شکل بی سابقه ای افزایش یافته است، چنان که تاکنون بیش از ۱۶۹۴ مورد در این وزارت به ثبت رسیده است. این در حالیست که به گفته مقامات این وزارت بیش از ۴۵۰۰ مورد مبتلا به این بیماری در سراسر کشور وجود دارد. اداره مبارزه با ایدز سازمان ملل تخمین می زند که تا سال ۲۰۲۰ احتمال دارد که تعداد مبتلایان به بیماری اچ آی وی از مرز ۸۰۰۰ نفر بگذرد.

با هجوم درنده های غربی سرعت ابتلای توده های درد دیده ما به این مرض مهلک به شدت افزایش یافته و هر روز بر تعداد مبتلایان به این بیماری افزوده می شود. مواد مخدر و گسترش روز افزون فحشاء به دلیل فقر گسترده دلایل عمده و اساسی افزایش مبتلایان به بیماری HIV می باشد. همین اکنون بیش از یک میلیون نفر در کشور ما به مواد مخدر روی آورده اند که از جمله اضافه از ۲۰ هزار نفر آن تزریقی می باشند. در ضمن فقر گسترده، ناگزیر تعداد زیادی از زنان نگویند بخت کشور ما را به طرف فحشاء و تن فروشی سوق می دهد که سرنوشتی جز ابتلاء به ویروس HIV در برابر شان قرار ندارد.

در اداره دولت پوشالی کابل که تحت حمایت اشغالگران غربی قرار دارد، هر روز فاجعه تازه ای در کشور استعمار زده ما به وقوع می پیوندد، روزی نیست که گوشه تاریک زندگی دردناک توده های زجر کشیده ما بر ملا نگردد. امروز افغانستان به قبرستان افغان ها مبدل گردیده و هر روز ده ها انسان در این کشور جان های شان را از دست می دهند و هزاران تن به انواع و اقسام مریضی های مهلک و لاعلاج مبتلا می گردند. این سلسله تا زمانی ادامه خواهد داشت که درنده های خون آشام استعمار همگام با زالو های استبداد بر سرنوشت مردم ما حاکم باشند.

افزایش ۵۰ درصدی کوچ اجباری توده ها در ولایت کاپیسا

باشندگان ولسوالی های اله ساي، تگاب، نجراب و کوهبند که تعداد آنها به بیشتر از یک هزار فامیل می رسند، در اثر «جنگ» زرگری جاری بین طالبان فاشیست با نیرو های امنیتی دولت پوشالی خانه و کاشانه شان را ترک گفته و به مرکز ولایت کاپیسا رسیده اند. این تعداد فامیل که تعداد آنها به هزاران نفر می رسند با شرایط بسیار سخت و طاقت

فرسا و به دور از ابتدائی ترین امکانات به زندگی مشقت بار شان در این ولایت ادامه می دهند و هیچ نوع امکانات ابتدائی در اختیار شان قرار داده نشده است.

به گفتهٔ مسؤولان ادارهٔ مهاجرت و عودت کنندگان ولایت کاپیسا به دلیل نا امنی ها تعداد بیجا شدگان، ۵۰ درصد افزایش یافته و هر روز بر تعداد بی جا شده های داخلی افزوده می شوند. این در حالیست که به دلیل فساد گسترده در دولت پوشالی کابل، کوچکترین امکاناتی برای این بیجا شده ها در سرمای پیش رو وجود ندارد و اکثر کسانی که خانه و کاشانه شان را ترک گفته اند با دست خالی به این ولایت رسیده اند.

شدت حملات طالبان فاشیست و وابسته در جریان ماه های اخیر به شدت افزایش یافته و هر روز بر تعداد بیجا شده های داخلی در کشور استعمار زدهٔ ما افزوده می شود. روزی نیست که ده ها فامیل در مناطق مختلف کشور خانه و کاشانه شان را ترک نکنند و راهی سرنوشت نامعلوم نگردند. تا زمانی که سیاست ضد مردمی جاری جریان داشته باشد و تا زمانی که درنده های استعمار و زالو های استبداد بر سرنوشت توده های ما حاکم باشند، هیچ روزنهٔ امیدی برای تغییر این وضعیت دیده نمی شود و هر روز ما باید شاهد کوچ اجباری صد ها فامیل در گوشه گوشهٔ کشور زخمی خود باشیم.

باج گیری طالبان فاشیست در راه های نا امن غزنی از توده های زحمتکش ما

توده های درد دیده و زجر کشیدهٔ ساکنان مناطق ناور، جغتو، مالستان، جاغوری، قره باغ و گیلان شکایت دارند که طالبان فاشیست و مزدور ضمن توهین، تحقیر، ناسزا و لت و کوب، از آنها باج می گیرند و تا زمانی که پولی را که تقاضا دارند، پرداخت ننمایند، اجازهٔ رفت و آمد به آنها در این راه ها داده نمی شوند.

طالبان فاشیست و مزدور از رفت و آمد هر مسافر، مبلغ ۵۰۰ افغانی می گیرند و این پول ها توسط ریش سفید ها جمع آوری و به طالبان مزدور پرداخت می گردند. علاوه بر آن تعدادی از راه های رفت و آمد توسط این فاشیست ها مین گذاری گردیده و رفت و آمد در آنها بسیار خطرناک و ناممکن گردیده و ناگزیر مسافرانی که از این راه ها عبور و مرور دارند، باید راه های طولانی را دور بزنند تا به مقصد برسند.

اکثراً کسانی که در این راه ها رفت و آمد دارند، دهقانان فقیر و زحمتکش می باشند که توانایی پرداخت این مبلغ را ندارند و اکثراً به التماس از طالبان متحجر می خواهند که از آنها این مبلغ را نگیرند، اما این نیرو های قرون وسطایی نه تنها این زحمتکشان را لت و کوب می کنند و رحمی به دل ندارند، بلکه اکثراً آنها را با خود می برند و شب ها نگه شان می دارند و پس از لت و کوب زیاد دوباره آنها را رها می کنند و در برخی موارد عده ای از آنها را می کشند.

این وضعیت در حالی بر توده های درد دیدهٔ ما تحمیل گردیده که تعدادی از پوسته های امنیتی دولت پوشالی نیز در این راه ها وجود دارند. به گفتهٔ یکی از «خوكدانی» نشین ها بعضاً مردم شکایت دارند که تعدادی از این پوسته های امنیتی نیز از مردم باج می گیرند.

در کشور استعمار زدهٔ ما تمامی فشار ها بر توده های درد دیده و زجر کشیدهٔ ما وارد می گردند، استعمار و استبداد با سیاست های جاری قصد دارند تا بر این فشار ها بیفزایند و تا زمانی این وضعیت ادامه خواهد داشت که سرنوشت توده ها توسط خود آنها تعیین نگردند. به یقین می توان گفت که در دولت های پوشالی و وابسته، بازنده اصلی همیشه اکثریت توده های زحمتکش می باشند و برندهٔ مشتی مزدور، جاسوس، دزد، خاین، و طن فروش و پاسدار منافع استعمار و استبداد.